

§ 951.

Hvor Genoptagelse er tilstaaet alene efter Begæring af Domfældte eller nogen af de i § 907, 2det og 3die Punktum, nævnte Personer, maa den ny Dom ikke i noget Punkt afvige fra den tidligere Dom til Skade for ham. I andre Tilfælde maa saadan Afvigelse ikke ske for de Punkters Vedkommende, som ikke berøres af Genoptagelsesgrunden.

§ 952.

Mod en Kendelse af en Landsret, hvorved Genoptagelse er tilstaaet eller nægtet af en Sag, der kun ifølge Anke har været paadømt ved Landsretten, kan Kæremaal ikke rejses, medmindre Højesteret undtagelsesvis meddeler Tilladelse hertil (§ 210).

§ 953.

Begæring om Genoptagelse medfører ikke Udsættelse eller Standsning af Dommens Fuldbyrkelse, medmindre Retten bestemmer det modsatte; det samme gælder om Beslutning om Genoptagelse, der træffes i Henhold til § 943. Er Genoptagelse besluttet i Henhold til § 944, bliver Fuldbyrkelsen altid at udsætte eller standse, hvis Domfældte begærer det.

§ 954.

Er en udebleven Tiltalt, som ikke overensstemmende med § 823 Nr. 3 har samtykket i, at Sagen er blevet fremmet i hans Fraværelse, bleven domfældt, og staar Anke overensstemmende med Reglerne i Kapitel 80 ham ikke aaben, kan han begære Sagen genoptagen til ny Forhandling, naar han godtgør, at han har haft lovligt Forfald og ved ham utilregnelige Omstændigheder har været forhindret fra i Tide at anmelde dette, eller at Stævningen ikke betimelig er kommen til hans Kundskab. Begæringen maa fremsættes inden saadan Frist som bestemt i § 912, jfr. § 913. Reglerne i §§ 946—949 og 952 finde herved tilsvarende Anvendelse.

Udebliver Domfældte under den ny Domsforhandling, hæver Retten ved Kendelse Sagen, og den afsagte Dom bliver staaende ved Magt.

Under tilsvarende Betingelser, som i denne Paragrafs første Stykke angivet, kan Tiltalte begære Genoptagelse af en af ham rejst Ankesag, som er afvist paa Grund af hans Udeblivelse.